

تاثیر قابلیت مقایسه حسابداری بر کیفیت گزارشگری مالی و کارایی قیمت گذاری اقدام تعهدی اختیاری

معصومه آبیاری^۱، فاطمه دادبه^۲

^۱ کارشناسی ارشد حسابداری، موسسه عالی غیر انتفاعی بصیر آبیک، قزوین، ایران

^۲ دکتری مدیریت مالی، استادیار موسسه آموزش عالی بصیر آبیک قزوین، ایران. (نویسنده مسئول)

چکیده

هدف این تحقیق بررسی تاثیر قابلیت مقایسه حسابداری بر کیفیت گزارشگری مالی و کارایی قیمت گذاری اقدام تعهدی اختیاری بوده است. قلمرو مکانی این تحقیق شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران و قلمرو زمانی سالهای بین ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۶ بوده است. در این تحقیق، قابلیت مقایسه حسابداری متغیرمستقل و کیفیت گزارشگری مالی و کارایی قیمت گذاری اقدام تعهدی اختیاری متغیرهای وابسته در نظر گرفته شد. تحقیق حاضر در زمره تحقیقات کاربردی قرار دارد، چنانچه طبقه بندی انواع تحقیقات بر اساس ماهیت و روش را مدنظر قرار گیرد، روش تحقیق حاضر از لحاظ ماهیت در زمره تحقیقات توصیفی قرار داشته و از نظر روش نیز در دسته تحقیقات همبستگی محسوب می گردد. در این پژوهش برای جمع آوری داده ها و اطلاعات، از روش کتابخانه ای استفاده شد. در بخش داده های پژوهش از طریق جمع آوری داده های شرکت های نمونه با مراجعه به صورت های مالی، یادداشت های توضیحی و ماهنامه بورس اوراق بهادار انجام پذیرفت. بر اساس روش حذف سیستماتیک تعداد ۱۰۱ شرکت به عنوان نمونه آماری انتخاب گردید. به منظور توصیف و تلخیص داده های جمع آوری شده از آمار توصیفی و استنباطی بهره گرفته شده است. نتایج نشان داد قابلیت مقایسه حسابداری بر کیفیت گزارشگری مالی تاثیر معنادار دارد، به علاوه قابلیت مقایسه حسابداری بر کارایی قیمت گذاری اقدام تعهدی اختیاری تاثیر معنادار دارد.

واژه های کلیدی: قابلیت مقایسه، گزارشگری مالی، اقدام تعهدی اختیاری

(۱) مقدمه

بر اساس مفاهیم نظری گزارشگری مالی، قابلیت مقایسه های کیفی اطلاعات سودمند است. مطابق این ویژگی، استفاده کنندگان صورتهای مالی باید بتوانند این گزارشها را طی دوره های مختلف مقایسه کنند تا بتوانند روند تغییرات در وضعیت مالی، عملکرد مالی و انعطاف پذیری مالی واحد تجاری را تشخیص دهند. آنان همچنین باید بتوانند صورتهای مالی واحدهای تجاری مختلف را با یکدیگر مقایسه کرده تا وضعیت و عملکرد مالی آنها را نسبت به یکدیگر بسنجند. بدین ترتیب ضرورت دارد اثرات معاملات و سایر رویدادهای مشابه در داخل واحد تجاری و در طول زمان برای آن واحد تجاری با ثبات رویه اندازه گیری و ارائه شود و بین واحدهای تجاری مختلف نیز هماهنگی رویه در باب اندازه گیری و ارائه موضوعات مشابه رعایت گردد؛ با وجود این ویژگی، استفاده کنندگان میتوانند شرکتهای مختلف را با هم مقایسه نموده و از طریق مقایسه ارزش فعلی شرکتها و میزان ریسک آنها اقدام به تصمیم گیریهای مالی نمایند (انگلبرگ و همکاران، ۲۰۱۷، ۶).

مقایسه پذیری حسابداری مجموعه اطلاعات غنی در مورد شرکتها فراهم می آورد که به شرکتهای مذکور کمک میکند ارزیابی بهتری از عملکرد شرکت را انجام دهند؛ مقایسه پذیری حسابداری یک ویژگی مهم اطلاعات حسابداری است که به خریداران این امکان را می دهد که رویدادهای اقتصادی را بهتر درک کنند؛ مدیران از اطلاعات حسابداری در هنگام ارزیابی اهداف بالقوه خود استفاده می کنند. پژوهش های پیشین نیز استدلال کردند که مقایسه پذیری حسابداری، هزینه کسب اطلاعات را کاهش داده و کمیت و کیفیت اطلاعات مورد نیاز تصمیم گیری را افزایش میدهد که منجر به اتخاذ تصمیمات بهتر و کارایی تصمیمات سرمایه گذاری می شود (وی چن و همکاران، ۲۰۲۰، ۳).

(۲) بیان مسئله

یکی از ویژگی های کیفی اطلاعات حسابداری قابلیت مقایسه صورتهای مالی است که به صورت اعمال رویه های حسابداری یکسان برای رویدادهای اقتصادی مشابه تعریف می شود. این ویژگی کیفی که نظریه پردازان حسابداری به عنوان اصل خروجی در حسابداری مالی عنوان کرده اند، مستلزم این است که در تهیه اطلاعات مالی اثر معاملات و رویدادهای مشابه در یک واحد تجاری طی دوره های مختلف با ثبات رویه اندازه گیری شده و همچنین بین واحدهای تجاری مختلف در یک دوره خاص نیز هماهنگی رویه رعایت گردد تا از آن طریق شناسایی روند عملکرد مالی یک واحد و نیز انجام مقایسه بین عملکرد واحدهای تجاری مختلف امکان پذیر باشد؛ بنابراین قابلیت مقایسه صورتهای مالی به عنوان سازوکاری است که اگر به درستی اعمال و رعایت گردد کیفیت اطلاعات افزایش و منافع سرمایه گذاران حاصل خواهد شد و در طرف مقابل اعمال رویه های متفاوت (مشابه) برای رویدادهای اقتصادی مشابه (متفاوت) موجب خواهد شد تا شباهت های واهی و تفاوت های نادرست در صورتهای مالی ایجاد شده و انجام مقایسه واقعی اطلاعات مالی امکان پذیر نباشد (فروغی و قاسم زاد، ۱۳۹۵، ۴۱).

قانون گذاران معتقدند که مقایسه پذیری صورتهای مالی، سودمندی اطلاعات حسابداری را افزایش می دهد و استفاده کنندگان صورتهای مالی را قادر می سازد تا شباهت ها و تفاوت های بین پدیده های اقتصادی را شناسایی کنند. هیئت استانداردهای حسابداری مالی در سال ۱۹۸۰ بیان می کند که تصمیم گیری های سرمایه گذاری و اعطای وام... نمی تواند منطقی باشد، مگر در صورتی که اطلاعات مقایسه ای در دسترس باشد. کتاب های درسی حسابداری مالی همچنین بر اهمیت مقایسه پذیری صورت-

^۱ Engelberg et al

^۲ Wei Chen

^۳ FASB

های مالی در قضاوت در خصوص عملکرد شرکت تأکید دارند. تحقیقات موجود در خصوص مقایسه پذیری صورت های مالی در درجه اول بر مزایای آن برای کاربران صورت های مالی نظیر؛ تحلیلگران مالی و اعتباردهندگان تأکید دارند، اما پیامدهای مقایسه پذیری صورت های مالی برای استفاده کنندگان به طور کامل مورد بررسی قرار نگرفته است. برای پر کردن این شکاف در ادبیات، پژوهش حاضر به بررسی تاثیر مقایسه پذیری صورت های مالی در کیفیت گزارشگری مالی مدیران و قیمت گذاری اقلام تعهدی پرداخته است. با توجه به هیئت استانداردهای حسابداری مالی در سال ۲۰۱۰ و دی فرانکو و همکاران (۲۰۱۱)، مقایسه پذیری صورت های مالی را می توان این گونه تعریف نمود که، مقایسه پذیری صورت های مالی زمانی اتفاق می افتد که معاملات مشابه اقتصادی به صورت مشابه حسابداری شده و معاملات غیرمشابه به صورت متفاوت. بنابراین، برای یک مجموعه داده شده از رویدادهای اقتصادی، قابلیت مقایسه پذیری را می توان به صورت ضریب همبستگی با سیستم های حسابداری مشابه مقایسه کرد و از این رو گزارشات مالی مشابهی را تولید نمود (دی فرانکو و همکاران، ۲۰۱۱، ۸۹۷).

مقایسه پذیری صورت های مالی به طور قابل توجهی می تواند بهبود محیط اطلاعات شرکت را افزایش داده و کمیت کلی و کیفیت اطلاعات در مورد یک شرکت و همتایان آن را افزایش دهد. گزارش های مالی قابل مقایسه تر، معیار بهتری برای یکدیگر بوده و اطلاعات بهتری ارائه داده و پردازش بهتر پردازش می شوند. تحقیقات پیشین نشان می دهند صورتهای مالی شرکت های همکار منبع مهم اطلاعاتی برای مدیران هستند، بنابراین، مقایسه پذیری بالاتر صورتهای مالی می تواند مدیران را بیشتر از رقبای شرکت، روند صنعت، شرایط اقتصادی، و همچنین تاثیر آن بر شرکت آگاه سازد. این دانش پیشرفته، توانایی های مدیران را در ارزیابی عملکرد شرکت و پیش بینی وقایع آینده تسهیل می کند و به مدیران کمک می کند تا اطلاعات را بهتر پیش بینی کنند که این خود به ارائه گزارش های کیفیت بالاتر منتهی خواهد شد. بالا بودن قابلیت مقایسه صورتهای مالی، امکان استفاده و درک بهتر یک شرکت، محیط آن و سیستم حسابداری آن را فراهم می کند. علاوه بر این، اطلاعات مالی قابل مقایسه تر، کاربران را قادر می سازد تا با تشخیص و درک شباهت ها و تفاوت های حسابداری بپردازند. به عبارت دیگر، مقایسه-پذیری صورتهای مالی بیشتر کاربران را قادر می سازد تا به صورت بهتری به درک و پیش بینی رویدادهای اقتصادی و نحوه حسابداری این رویدادها بپردازند. مطالعات پیشین نشان می دهند که بالا بودن مقایسه پذیری صورتهای مالی با دقت پیش-بینی تحلیلگران و پراکندگی پیش بینی پایین تر ارتباط دارند. علاوه بر این، قابلیت مقایسه پذیری صورتهای مالی نیز ممکن است دقت اطلاعات منتشر شده در پیش بینی های مدیریت را بهبود بخشند. این محیط اطلاعاتی بهبود یافته احتمالاً عدم تقارن اطلاعاتی در بازار سهام را کاهش می دهد و به سرمایه گذاران کمک می کند تا سود خود را افزایش دهند و از این رو بهبود کارایی تعهدات را افزایش می دهد (چن و گانگ، ۲۰۱۹، ۲).

در پژوهش حاضر انتظار می رود که بالا بودن قابلیت مقایسه پذیری صورتهای مالی بتواند کیفیت گزارشگری مالی مدیران را تحت تأثیر قرار دهد. اگر به سرمایه گذاران اطلاعات بیشتر دقیقی از سود ارائه شود، ممکن است بتوانند از این اطلاعات برای به دست آوردن درآمد بیشتر استفاده کنند. با این حال، پروتی و واگن هوفر (۲۰۱۴)، اشاره داشتند که، بالا بودن کیفیت گزارشگری مالی می تواند اشتباهات قیمت گذاری را کاهش دهد، اما این امر نمی تواند قیمت گذاری کمتر از حد و یا بیشتر از حد سیستماتیک را کاهش دهد. با این حال، در پژوهش حاضر انتظار می رود که مقایسه پذیری بیشتر صورتهای مالی منجر به بهبود توانایی بررسی کاربران گزارش دهی مالی در پردازش و درک اطلاعات حسابداری شده، و در نتیجه کاهش قیمت گذاری

^۴ De Franco et al

^۵ Chen & Gong

^۶ Perotti & Wagenhofer

بیشتر از حد ارائه شده در تحقیقات گذشته گردد. بنابراین با توجه به مطالب ارائه شده در این بخش سوالهای اصلی پژوهش این گونه ارائه می گردد که:

سوال ۱: آیا قابلیت مقایسه حسابداری بر کیفیت گزارشگری مالی تاثیر مثبت دارد؟

سوال ۲: آیا قابلیت مقایسه حسابداری بر کارایی قیمت گذاری اقلام تعهدی اختیاری تاثیر مثبت دارد؟

(۳) مبانی نظری

صورت های مالی تابعی از رویدادهای اقتصادی درگیر شده و حسابداری آن رویدادها هستند. با فرض مجموعه ای از رویدادهای اقتصادی، قابل مقایسه بودن می تواند به عنوان حد تشابه بین سیستم های حسابداری شرکت ها تعریف شود (دی فرانکو و همکاران، ۲۰۱۱).

به عبارت دیگر، قابلیت مقایسه تا حدی است که معاملات مشابه به صورت مشابه در نظر گرفته می شوند و اقدامات غیر مشابه برای قابلیت مقایسه حساب می شوند. طبق گفته هیات استانداردهای حسابداری مالی^۸، مقایسه دلیل اصلی توسعه استانداردهای حسابداری است. استانداردهای حسابداری، انتخاب و بکارگیری روش های حسابداری را برای شرکت های مشابه اقتصادی هماهنگ و تنوع در صنعت کار را برای افزایش قابلیت مقایسه محدود می کند. با توجه به اینکه توسعه و به کارگیری یک شرکت به میزان زیادی به هر شرکت خاصی وابسته است، سیستم های حسابداری شرکت ها و میزانی که آن ها با آن قابل مقایسه هستند به میزان زیادی توسط شباهت اقتصادی شرکت ها مانند مدل های کسب و کار، عملکردهای تولید و عملیات تعیین می شود. به عنوان مثال، انتظار می رود دو شرکت در همان صنعت قابل مقایسه باشند و دلیل آن شباهت های اقتصادی است که به عنوان نتیجه GAAP و قواعد کاری صنعت، به حسابداری مشابه منتهی می شوند (چن و گانگ، ۲۰۱۹، ۳).

مطابق با این مفهوم، سریواستوا (۲۰۱۴) دریافت است که تغییرات زمانی در معیارهای کیفیت حسابداری، مانند ارتباط ارزشی، تطبیق و نوسانات درآمدها، عمدتاً توسط اصول اقتصادی به عنوان مخالف تغییر در حسابداری و با اشاره به موارد اساسی تاثیر قابل توجه عوامل ذاتی بر ویژگی های سود سوق داده می شوند. با این حال، مطالعات کمی مفاهیم قابلیت مقایسه را بررسی می کنند، یک گروه بحرانی در فرآیند تولید اطلاعات و انتشار مورد بررسی قرار می دهد. بارت و همکاران (۲۰۱۲) دریافتند که اتخاذ IFRS توسط شرکت های غیر آمریکایی در بیش از ۲۰ کشور، قابلیت قیاس با شرکت های ایالات متحده را با استفاده از (GAAP) افزایش می دهد. آن ها همچنین دریافتند که تفاوت ها در هموارسازی سود، کیفیت اقلام تعهدی و به موقع بودن سود اتخاذ شده توسط استاندارد بین المللی گزارشگری مالی و شرکت های آمریکایی به طور متوسط کاهش می یابد. بنابراین، در حالی که هدف مطالعه بارت و همکاران شواهدی غیر مستقیم در رابطه با ارتباط بین قابلیت مقایسه و کیفیت گزارش دهی مالی ارایه می دهند. مطالعه آن ها مستقیماً ارتباط بین معیارهای کیفیت حسابداری و قابل مقایسه بودن را مورد آزمایش قرار نمی دهد. این مهم است که بکارگیری استاندارد بین المللی گزارشگری مالی و مطالعات متقابل، اثرات مخدوش دارند که کنترل آن دشوار است؛ برای مثال، با توجه به استاندارد بین المللی گزارشگری مالی ممکن است منعکس کننده تغییرات و تفاوت ها در عوامل نهادی ممکن است استنباطهای برگرفته از مطالعات کشوری را تحت تاثیر قرار دهد. بنابراین؛ مشخص نیست که رویه های حسابداری که توسط بارث نشان داده شده است، قابل مقایسه باشند. بارت و همکاران نشان دادند معیارهای کیفیت حسابداری که آن ها بررسی کرده اند تنها به طور بالقوه مرتبط با عدم مقایسه هستند. در مقابل مطالعه آن ها،

^۸De Franco et al

^۹Financial Accounting Standards Board (fasb)

^{۱۰}Srivastava

^{۱۱}Barth et al

ما به طور مستقیم تاثیر قابل مقایسه بودن روی استانداردهای کیفیت گزارشگری مالی یک شرکت را بررسی می کنیم که نشان دهنده توانایی مدیران در تولید برآوردهای حسابداری دقیق است. همچنین در رابطه با مطالعه ما، گنگ و همکاران (۲۰۱۳) به این نتیجه رسیدند که سطوح پایین تر قابلیت مقایسه با اندازه گیری غیر همزمانی درآمدها، تمایل مدیران به صدور پیش بینی سود را افزایش می دهد تا هزینه های مورد انتظار مربوط به عدم تقارن اطلاعاتی را کاهش دهد. شواهد آن ها نشان می دهد که مدیران از سطح قابل مقایسه بودن شرکت آگاه هستند و بر افشا آن ها تاثیر می گذارند. که امکان مقایسه، کیفیت اطلاعات حسابداری را در صورت های مالی منتشر می کند (گنگ و همکاران ، ۲۰۱۳ ، ۱۵۶۳).

بر این اساس فرضیه اول پژوهش به صورت زیر تدوین می گردد:

فرضیه اول: قابلیت مقایسه حسابداری با کیفیت گزارشگری مالی تاثیر معنادار دارد.

مدیران ممکن است از گزارش های مالی شرکت های مادر برای کسب اطلاعات در مورد گزینه های استراتژیک شرکت ها، کاهش عدم اطمینان در مورد شرایط تقاضا و هزینه و برای اهداف الگوبرداری استفاده کنند. به این معنا که، مدیران می توانند اطلاعات جدیدی را از صورت های مالی هم تایان خود بیاموزند، اطلاعات خود را به روز کنند و اعمال خود را بر این اساس اصلاح کنند. تحقیقات قبلی حاکی از آن است که قابل مقایسه بودن هزینه تحصیل و پردازش اطلاعات را کاهش می دهد در نتیجه کمیت و کیفیت اطلاعات را افزایش می دهد (فرانسیس و همکاران ، ۲۰۱۵ ، ۱۳۰۲).

این امر نشان می دهد که قابلیت مقایسه اطلاعات موجود برای مدیران را گسترش خواهد داد، تولید اطلاعات را آسان تر می کند و عدم اطمینان در قضاوت را کاهش می دهد. در عوض، مدیران باید بیشتر درباره شرکت، صنعت و هم تایان و محیط کلی آن آگاه باشند. این امر باید در موقعیت بهتری برای ارزیابی عملکرد نسبی شرکت و درک و پیش بینی وقایع اقتصادی و تاثیر آن ها بر شرکت قرار گیرد. انتظار می رود مدیران با درک و دانش بیشتری از محیط شرکت خود قادر به گزارش اقلام تعهدی با کیفیت بالاتر باشند (دمرجان و همکاران ، ۲۰۱۳ ، ۴۶۶).

به طور خاص، ما انتظار قابل مقایسه بودن را داریم که مدیران را قادر می سازد تا برآوردهای آتی قابل اطمینانی و عملکرد شرکت آتی را با اقلام تعهدی اختیاری پیش بینی کنند. در مجموع، انتظار می رود ذخایر احتیاطی گزارش شده توسط مدیران با اطلاعات برتر کیفیت بالاتری داشته باشند. اسلوان (۱۹۹۶) نشان می دهد که سرمایه گذاران در دوره جاری، ثداوم اقلام تعهدی را بیش از حد برآورد می کنند. بیشتر بین اقلام تعهدی اختیاری و غیر اختیاری تمایز قایل می شود و متوجه می شود که سرمایه گذاران به جز اقلام تعهدی غیر اختیاری عامل ذخایر اختیاری نیز می باشند. این امر ممکن است منجر به عدم تشخیص صحیح نوع اقلام تعهدی و یا عدم موفقیت در محاسبه صحیح تفاوت در پایداری بین اجزای سود شود. به عبارت دیگر، سرمایه گذاران ممکن است مشکل ارزیابی کیفیت سود و یا ایجاد تنظیمات مناسب را داشته باشند. ما انتظار سطوح بالاتر از قابل مقایسه بودن را برای بهبود درک سرمایه گذاران از اقلام تعهدی و در نتیجه کاهش سیستماتیک ذخایر احتیاطی را انتظار داریم. وقتی قابلیت مقایسه بزرگ تر باشد، اطلاعات سرمایه گذاران با کمیت و کیفیت بیشتری ارائه می شوند. به عنوان مثال، پیش بینی های مدیریت و تحلیل گر ممکن است سرمایه گذاران را با اطلاعات کیفیت بالاتر برای اقلام تعهدی بهتر تامین کند. دی فرانکو و همکاران (۲۰۱۱) دریافتند که سطوح بالاتر مقایسه با پوشش تحلیل گر بیشتر، پیش بینی های تحلیل گر دقیق تر و پراکندگی پیش بینی تحلیل گر پایین مرتبط هستند (چن و گانگ، ۲۰۱۹).

^۱Gong et al

^۲Francis et al

^۳Demerjian et al

^۴Sloan

همانطور که در بالا بحث شد، قابلیت مقایسه باید برای توسعه انتظارات دقیق تر عملکرد شرکت آینده مفید باشد. بنابراین، تا حدی که مدیران پیش بینی سود را آزاد می کنند، سطوح بالاتر قابلیت مقایسه ممکن است صحت و دقت این اطلاعات را بهبود بخشد. این مجموعه اطلاعات با کیفیت بالاتر باید به سرمایه گذاران اجازه دهد تا عملکرد شرکت را بهتر درک کنند. همچنین انتظار داریم امکان مقایسه توانایی سرمایه گذاران برای پردازش اطلاعات حسابداری را افزایش دهد. اطلاعات قابل مقایسه تر، معیارهای بهتری ارائه می دهد که کاربران را قادر می سازد تا استنتاج های قوی در مورد شباهت ها و تفاوت ها بین شرکت ها ایجاد کنند. این امر به کاربران امکان درک بهتر و پیش بینی رویدادهای اقتصادی و چگونگی تبدیل معاملات یک شرکت به عملکرد حسابداری را می دهد. مطالعات متعددی نشان داده اند که قابل مقایسه بودن حسابداری مزایایی را برای شرکت کنندگان در بازار فراهم می کند. همان طور که در بالا ذکر شد، دی فرانکو و همکاران (۲۰۱۱) پیشنهاد می کنند که قابل مقایسه بودن به تحلیلگران کمک می کند اطلاعات حسابداری را تفسیر کنند که پوشش تحلیل گر و دقت پیش بینی را بهبود می بخشد و پراکندگی را کاهش می دهد. کیم و همکاران (۲۰۱۳) متوجه می شود که قابل مقایسه بودن رابطه مثبتی با نقدینگی اوراق قرضه دارد که از این دیدگاه پشتیبانی می کند که قابل مقایسه بودن به شرکت کنندگان بازار کمک می کند تا اطلاعات را پردازش کرده و عدم تقارن اطلاعاتی را در بازار کاهش دهند. در مجموع می تواند نه تنها برای مدیران بلکه استفاده کنندگان صورت های مالی مانند سرمایه گذاران سهام مفید باشد (کیم و همکاران، ۲۰۱۹، ۵).

به طور کلی، ما انتظار قابل مقایسه بودن را برای بهبود محیط اطلاعاتی انتظار داریم که باید به کاربران اجازه ارزیابی بهتر عملکرد مالی و گذشته شرکت ها را بدهد و توانایی استفاده کنندگان صورت های مالی را برای درک مفاهیم سود حسابداری شرکت ها افزایش دهد. همانطور که تحقیقات قبلی نشان می دهد که قیمت گذاری نادرست سرمایه گذار تا حد زیادی به دلیل جز تعهدی اختیاری درآمدها است.

فرضیه دوم ما تا حدودی متناقض است. فرضیه اول ما نشان می دهد که قابل مقایسه بودن باید با کیفیت گزارشگری مالی بالاتر مرتبط باشد. تحقیقات قبلی نشان می دهد که وقتی نويز کمتری در درآمدها وجود دارد سرمایه گذاران باید به شدت بیشتری به سود واکنش نشان دهند. در مقابل، ما پیشنهاد می کنیم که سرمایه گذاران باید به شدت به ذخایر احتیاطی واکنش نشان دهند و آن ها را به درجه کمتری برسانند. پیش بینی ما با این استدلال پروتی و واگنهوفر (۲۰۱۴) سازگار است که کیفیت سود بالاتر ممکن است اشتباهات در قیمت گذاری را کاهش دهد اما قیمت گذاری کمتر از واقع یا عدم قیمت گذاری را کاهش دهد، همانطور که در مورد ناهنجاری اقلام تعهدی مستند شده توسط اسلون (۱۹۹۶) پیش بینی می شود که قابل مقایسه بودن درک سرمایه گذار از اقلام تعهدی را بهبود خواهد داد و موجب کاهش ارزش اقلام تعهدی و افزایش بازده قیمت گذاری می شود.

بر این اساس فرضیه دوم پژوهش به صورت زیر تدوین می گردد:

فرضیه دوم: قابلیت مقایسه حسابداری بر کارایی قیمت گذاری اقلام تعهدی تاثیر معنادار دارد.

۴) پیشینه پژوهش

- پژوهش های داخلی
- کریم آقایی و همکاران (۱۳۹۸) در پژوهشی با عنوان بررسی تاثیر گذاری کیفیت گزارشگری مالی بر رابطه بین قابلیت مقایسه صورت مالی و نگهداشت وجه نقد؛ به بررسی روابط بین متغیرهای مذکور پرداختند؛ هدف این مطالعه بررسی تاثیر گذاری کیفیت گزارشگری مالی بر رابطه بین قابلیت مقایسه صورت مالی و نگهداشت وجه نقد می باشد؛

^۱Kim et al

^۲Perotti & Wagenhofer

در راستای این هدف، داده های ۵ ساله (۱۳۹۱-۱۳۹۵) مربوط به ۱۴۴ شرکت و ۷۲۰ شرکت_سال، مورد مطالعه قرار گرفت و فرضیه، با استفاده از نرم افزار آماری Eviews8 به روش تحلیل رگرسیون داده های ترکیبی مورد آزمون قرار گرفتند. نتایج پژوهش بیانگر آن است که قابلیت مقایسه صورت مالی در شرکت های با کیفیت گزارشگری مالی بهتر منجر به کاهش نگهداشت وجه نقد میشود؛ در صورتیکه در سایر شرکتها قابلیت مقایسه صورت مالی تاثیری بر نگهداشت وجه نقد ندارد.

- آقایی وحسنزاده (۱۳۹۷) در پژوهشی با عنوان بررسی مقایسه پذیری حسابداری و تاثیر آن بر کارایی سرمایه گذاری به بررسی روابط بین متغیر های مذکور پرداختند، هدف این پژوهش بررسی رابطه بین مقایسه پذیری حسابداری و کارایی سرمایه گذاری است. زمانی که مقایسه پذیری حسابداری میان شرکت های همتا بالاتر است، زمینه ای فراهم می شود که می توان با یادگیری از نحوه سرمایه گذاری شرکت های همتا، تصمیمات بهتری اتخاذ کرد. بنابراین انتظار می رود با افزایش سطح مقایسه پذیری حسابداری، کارایی سرمایه گذاری بهبود یابد. با استفاده از تحلیل رگرسیونی، رابطه بین متغیرهای مزبور در ۱۶۶ شرکت پذیرفته شده در بورس تهران برای دوره ۱۳۸۷ الی ۱۳۹۴، مورد بررسی قرار گرفت. شواهد پژوهش نشان می دهد رابطه مثبت و معناداری بین مقایسه پذیری حسابداری و کارایی سرمایه گذاری وجود دارد. به عبارتی، مقایسه پذیری حسابداری، میزان دسترسی به اطلاعات باکیفیت حسابداری در مورد پروژه های سرمایه گذاری را افزایش داده و منجر به بهبود تصمیمات سرمایه گذاری می شود.
- قربانی و سروش یار (۱۳۹۶)، در تحقیقی با عنوان تاثیر قابلیت مقایسه سود و اجزای نقدی و تعهدی آن بر عدم تقارن اطلاعاتی به این موضوع پرداختند. هدف پژوهش حاضر آزمون تاثیر قابلیت مقایسه سود و اجزای آن شامل جریان های نقدی واقلام تعهدی بر عدم تقارن اطلاعاتی در بورس اوراق بهادار تهران می باشد. نمونه آماری پژوهش که به روش حذف سیستماتیک انتخاب شده است، شامل ۸۵ شرکت از بین شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران طی سال های ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۳ می باشد. پژوهش از نوع توصیفی- همبستگی است و جهت آزمون فرضیه های پژوهش از رگرسیون چندمتغیره و داده های ترکیبی استفاده شده است. نتایج حاصل از آزمون فرضیه های پژوهش نشان داد قابلیت مقایسه سود تاثیری بر عدم تقارن اطلاعاتی ندارد. همچنین نتیجه دیگر تحقیق حاکی از این است که قابلیت مقایسه جریان های نقدی و قابلیت مقایسه اقلام تعهدی نیز بر عدم تقارن اطلاعاتی تاثیری ندارد. بنابراین به نظر می رسد در بازار سرمایه ایران و در تحلیل صورت های مالی ویژگی قابلیت مقایسه هنوز از جایگاه لازم در تصمیم گیری سرمایه گذاران برخوردار نیست و عوامل دیگری شکل دهنده رفتار فعالان بازار سرمایه است. بدین ترتیب تهیه گزارشاتی جهت تسهیل امر مقایسه سود از یک سو و آموزش فعالان بازار در راستای درک اهمیت و استفاده از این ویژگی کیفی از سوی دیگر ضروری به نظر می رسد.
- زلّی و همکاران (۱۳۹۶)، در پژوهشی با عنوان بررسی عوامل مؤثر بر قابلیت مقایسه صورت های مالی به این موضوع پرداختند. در این پژوهش، از سه معیار برای سنجش قابلیت مقایسه استفاده شده و سپس عوامل مؤثر بر قابلیت مقایسه صورت های مالی در ۱۲۰ شرکت تولیدی پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در بازه زمانی ۱۳۸۴ تا پایان ۱۳۹۴ بررسی گردیده است. به منظور تجزیه و تحلیل داده ها و آزمون فرضیه های پژوهش از الگوی رگرسیون چندمتغیره و داده های ترکیبی (با کنترل اثرات سال ها و صنایع) استفاده شده است. یافته های پژوهش نشان می دهد که بر اساس معیار اول، متغیرهای اندازه موسسه حسابرسی، دوره تصدی حسابرس و نوسانات بازده دارایی ها اثر معناداری بر میزان قابلیت مقایسه دارند. نتایج با استفاده از معیار دوم نشان داد که مدیریت سود و اندازه شرکت تاثیر معناداری بر قابلیت مقایسه صورت های مالی دارند. با استفاده از معیار سوم نتایج نشان داد که متغیرهای اندازه موسسه حسابرسی، دوره تصدی حسابرس، مدیریت سود و نوسانات بازده دارایی ها تاثیر معناداری بر میزان قابلیت مقایسه دارند.

- ابری و محمدزاده سالطه (۱۳۹۶) در پژوهشی با عنوان بررسی تاثیر قابلیت مقایسه صورتهای مالی بر کیفیت گزارشگری مالی با تاکید بر عدم تقارن اطلاعاتی به بررسی روابط بین متغیرهای مذکور پرداختند. در این پژوهش قابلیت مقایسه صورتهای مالی با استفاده از مدل دی فرانکو و همکاران (۲۰۱۱)، کیفیت گزارشگری مالی با استفاده از مدل تحقیق بارث و همکاران (۲۰۰۱)، عدم تقارن اطلاعاتی با استفاده از مدل ونکنتاش و چیانگ (۱۹۸۶) اندازه گیری شده است. پژوهش حاضر از لحاظ هدف کاربردی و از بعد روش شناسی از نوع علی پس از وقوع می باشد. جامعه آماری پژوهش شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران هستند که با روش نمونه گیری حذف سیستماتیک ۱۰۹ شرکت در نمونه آماری این پژوهش قرار گرفته اند. دوره زمانی پژوهش سالهای ۱۳۸۷ تا ۱۳۹۳ است. برای آزمون فرضیه های صورت بندی شده از همبستگی پیرسون و جهت تجزیه و تحلیل از رگرسیون بهره گیری شده است. نتایج پژوهش نشان می دهد که قابلیت مقایسه صورتهای مالی تاثیر مثبت و معناداری بر کیفیت گزارشگری مالی دارد و عدم تقارن اطلاعاتی بر ارتباط بین قابلیت مقایسه صورتهای مالی و کیفیت گزارشگری مالی تاثیر ندارد.
- حاجیها و چناری (۱۳۹۶) در پژوهشی با عنوان بررسی قابلیت مقایسه صورتهای مالی و مدیریت سود واقعی به بررسی روابط بی متغیرهای مذکور پرداختند. هدف این پژوهش مطالعه تاثیر قابلیت مقایسه صورتهای مالی با مدیریت سود واقعی در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران است. اطلاعات لازم برای این پژوهش از صورتهای مالی ۸۰ شرکت در دوره زمانی ۱۳۹۰-۱۳۹۴ گردآوری شده است. برای آزمون فرضیه ها از رگرسیون چند متغیره با داده های ترکیبی استفاده شده است. در راستای هدف پژوهش برای محاسبه متغیر قابلیت مقایسه از مدل دی فرانکو و همکاران (۲۰۱۱) و برای محاسبه مدیریت سود واقعی از مدل توسعه یافته دجو و همکاران (۱۹۹۸) استفاده شد، مشابه آنچه در پژوهش روی چودهای (۲۰۰۶) بود. یافته های حاصل از پژوهش بیانگر این است که قابلیت مقایسه صورتهای مالی بر معیارهای مدیریت سود واقعی (جریان غیرعادی وجوه نقد عملیاتی، هزینه های غیرعادی تولید، هزینه های غیرعادی اختیاری) تاثیر مستقیم و معنا دار دارد. به عبارتی، با افزایش قابلیت مقایسه، تمایل مدیران به مدیریت سود واقعی در راستای ارائه مطلوب عملکرد جاری خود با دستکاری فعالیت های واقعی مانند تولید بیش از اندازه و افزایش غیرعادی حجم فروش افزایش می یابد.
- مهرورز و مرفوع (۱۳۹۵) در پژوهشی با عنوان بررسی رابطه بین قابلیت مقایسه صورتهای مالی با آگاهی بخشی قیمت سهام در خصوص سودهای آتی به این موضوع پرداختند. در این پژوهش به تبیین رابطه بین قابلیت مقایسه صورتهای مالی با آگاهی بخشی قیمت سهام در خصوص سودهای آتی و همچنین نقش قابلیت مقایسه صورتهای مالی در انعکاس اطلاعات سودهای آتی خاص شرکت و اطلاعات سودهای آتی مربوط به صنعت در قیمت سهام دوره جاری می پردازد. قلمرو زمانی این تحقیق برای دوره ۴ ساله از ابتدای سال ۸۶ لغایت پایان سال ۸۹ بوده و نمونه تحقیق شامل ۸۵ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران می باشد. البته از داده های سالهای ۸۳ تا ۸۶ و ۹۰ تا ۹۲ نیز برای محاسبه برخی متغیرهای تحقیق استفاده شده است. در این تحقیق، برای تحلیلهای آماری از رگرسیون های چند متغیره استفاده شده است. از چهار متغیر اندازه، رشد، نوسانات سود و زیانده بودن شرکت به عنوان متغیرهای کنترلی استفاده شده است. بر اساس یافته های تحقیق، بین قابلیت مقایسه صورتهای مالی و آگاهی بخشی قیمت سهام رابطه مثبت وجود ندارد و قابلیت مقایسه صورتهای مالی به انعکاس اطلاعات سودهای آتی مربوط به صنعت و انعکاس اطلاعات سودهای آتی خاص شرکت در قیمت سهام دوره جاری کمک نمی کند.
- حسنی و قربانی (۱۳۹۴)، در پژوهشی با عنوان بررسی اهمیت ارائه اطلاعات مالی آتی در قیمت گذاری اقلام تعهدی به این موضوع پرداختند. هدف اصلی پژوهش حاضر، بررسی اهمیت ارائه اطلاعات مالی آتی در قیمت گذاری اقلام تعهدی حسابداری است. نمونه آماری پژوهش شامل ۱۷۰ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در دوره زمانی ۶ ساله از سال ۱۳۸۷ تا ۱۳۹۲ است. از تحلیل رگرسیون ترکیبی چند متغیره برای آزمون فرضیه ها استفاده

شد. نتایج پژوهش نشان داد که ارائه اطلاعات مالی آتی در کاهش قیمت گذاری نادرست اقلام تعهدی توسط سرمایه-گذاران موثر می باشد. همچنین نتایج پژوهش بیانگر سودمندی محتوای اطلاعاتی پیش بینی ها در کاهش قیمت گذاری نادرست اقلام تعهدی است.

- فروغی و قاسم زاد (۱۳۹۴) در پژوهشی با عنوان بررسی تأثیر قابلیت مقایسه صورت های مالی بر ضریب واکنش سودهای آتی به این موضوع پرداختند. هدف این پژوهش تعیین تأثیر قابلیت مقایسه به عنوان یکی از ویژگی های کیفی گزارشگری مالی بر ضریب واکنش سودهای آتی است. ضریب واکنش سودهای آتی به منزله معیاری برای اندازه گیری محتوای اطلاعاتی قیمت های جاری سهام از سود های آتی به کار می رود. جامعه آماری این پژوهش، شامل کلیه شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران است. به منظور دستیابی به هدف پژوهش، ۸۰ شرکت از بین شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران طی سال های ۱۳۸۱ تا ۱۳۹۲ برای نمونه آماری انتخاب شدند. به منظور تجزیه و تحلیل داده ها و آزمون فرضیه ها از الگوی رگرسیون چندمتغیره و داده های ترکیبی بهره برده می شود. یافته های پژوهش نشان میدهد قابلیت مقایسه صورت های مالی ضریب واکنش سود های آتی را افزایش می دهد. بر اساس نتایج، قابلیت مقایسه سبب می شود میزان بیشتری از اطلاعات خاص شرکت در قیمتهای جاری سهام منعکس شود.

• پژوهش های خارجی

وی چن و همکاران^۷ (۲۰۲۰) در پژوهشی با عنوان بررسی تاثیر مقایسه پذیری صورتهای مالی بر کارایی تصمیمات ادغام و تحصیل، به بررسی روابط بین متغیرهای مذکور پرداختند، این مطالعه بررسی می کند که آیا شرکت های خریدار تصمیم های خرید بهتری را در مورد تصاحب شرکت های هدف با صورتهای مالی قابل مقایسه می گیرند؛ آنها با استفاده از نمونه ای مشتمل بر ۱۳۰۷ شرکت در طی سالهای ۱۹۸۳ تا ۲۰۰۹ آمریکایی نشان دادند که کارایی تصمیمات ادغام و تحصیل در شرکتهای با سطح بالای مقایسه پذیری صورتهای مالی، بیشتر است و چنین شرکتهای بعد از تصاحب عملکرد عملیاتی بالاتری خواهند داشت، نتایج نشان داد که مقایسه پذیری بالای شرکتهای هدف، با بازده بالای بازار در تاریخ اعلام تحصیل و هم افزایی بالاتر، رابطه دارد؛ تجزیه و تحلیل عملکرد عملیاتی پس از تاریخ تحصیل نشان داد، زمانی که شرکت های هدف دارای اطلاعات حسابداری مقایسه پذیرتری باشند، شرکتهای تحصیل کننده به سطح عملکرد عملیاتی بهتری میرسند. در مجموع نتایج نشان می دهد که توجه به مقایسه پذیری صورتهای مالی، به سرمایه گذاران در اتخاذ تصمیمات مرتبط با ادغام و تحصیل کمک می کند.

ایمهف و همکاران^۸ (۲۰۲۰) در پژوهششان با عنوان "هزینه های انحصاری گزارشگری مالی و مقایسه پذیری صورت های مالی" به بررسی هزینه های انحصاری گزارشگری مالی و مقایسه پذیری صورت های مالی پرداختند. با نمونه ای از شرکت ها طی سال های ۱۹۹۷ تا ۲۰۱۱، آن ها دریافتند که مقایسه پذیری صورتهای مالی با هزینه های اختصاصی گزارشگری مالی کاهش می یابد. نتایج با استفاده از روش های جایگزین قابلیت مقایسه و سنجش های جایگزین هزینه های اختصاصی گزارشگری مالی پایدار است. علاوه بر این، تئوری ها نشان می دهند گزارش های مالی حاوی سیگنال های قوی ای از اطلاعات خصوصی مدیران است، زمانی که عدم تقارن اطلاعات بالا است و نشان می دهند که رابطه منفی بین هزینه های انحصاری گزارشگری مالی و مقایسه تقریبی مالی برای شرکت هایی که محیط اطلاعاتی ضعیفی دارند، قوی تر است. همچنین یافته ها نشان می دهد که از طریق اختیارات مدیران، مدیرانی در شرکت هایی با سطح بالایی از اطلاعات انحصاری بیشتر به دنبال کاهش قابلیت مقایسه گزارش های مالی می باشند، به ویژه هنگامی که عدم تقارن اطلاعاتی بالا است.

^۷ Wei Chen

^۸ Amhof Seavey

چن و گانگ^۱ (۲۰۱۹)، در پژوهشی با عنوان قابلیت مقایسه پذیری حسابداری، کیفیت گزارشگری مالی و قیمت گذاری اقلام تعهدی" به این موضوع پرداختند. نمونه آنها شرکتهای آمریکایی در طی سالهای ۱۹۸۸ تا ۲۰۱۷ بوده است؛ این مطالعه تاثیر مقایسه پذیری حسابداری را بر کیفیت گزارشگری مالی و این که استفاده کنندگان صورت های مالی تا چه میزان پیامدهای اقلام تعهدی شرکت ها را درک می کنند، را بررسی می نماید. نتایج این پژوهش با استفاده از روش رگرسیون خطی و داده های پانلی، نشان می دهد، قابلیت مقایسه پذیری با دقت و صحت پیش بینی های مدیریتی رابطه ای مثبت دارد و مقایسه پذیری موجب بهبود توانایی مدیران در پیش بینی عملکرد آتی شرکت می شود. علاوه بر این، وقتی قابلیت مقایسه پذیری با دوره قبل بیشتر است، اقلام تعهدی اختیاری دوره جاری همبستگی مثبت کمتری با بازده جاری و همبستگی منفی کمی با بازده آتی دارد، مطابق با پیش بینی های این پژوهش که قابلیت مقایسه پذیری، بهره وری قیمت گذاری اقلام تعهدی را بهبود می بخشد. نتایج برای کنترل درونزایی مقایسه پذیری حسابداری و چندین مدل تجربی مختلف تعمیم پذیر است. به طور کلی، یافته ها نشان می دهد که افزایش قابلیت مقایسه پذیری حسابداری برای تهیه کنندگان و کاربران صورت های مالی مفید است.

کیم و همکاران^۲ (۲۰۱۹) در پژوهشی با عنوان بررسی تأثیر سبک مدیریت بر قابلیت مقایسه پذیری مالی: شواهد از گروه های تجاری کره ای به بررسی روابط بین متغیرهای مذکور پرداختند. نمونه آنها شرکتهای کره ای در طی سالهای ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۵ بوده است؛ در این مطالعه، بررسی می شود که آیا جفت های ثابت در یک گروه تجاری دارای درآمد قابل مقایسه بیشتر از جفت های شرکت در گروه های مختلف کسب و کار است. آنها شواهدی را مطابق با این فرضیه که قابل مقایسه بودن درآمد حسابداری، زمانی که دو شرکت عضو یک گروه تجاری هستند، یافتند. علاوه بر این، متوجه شدند که مقایسات درآمد حسابداری برای جفت های شرکت در یک گروه تجاری بیشتر است، در حالی که مالکیت خودی گروه های تجاری بیشتر است و تبادل هیئت های هیئت مدیره بیشتر است. به طور خلاصه، تایید می شود که "سبک مدیریت" در هر گروه تجاری موجب بهبود در مقایسه قابلیت درآمد حسابداری در شرکت های عضو در یک گروه تجاری می شود.

احمد و همکاران^۳ (۲۰۱۹) در پژوهشی با عنوان بررسی قابلیت مقایسه حسابداری و قیمت گذاری نادرست رشد دارایی، اقلام تعهدی و درآمدها به بررسی روابط بین متغیرهای مذکور در طی سالهای ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۵ برای شرکتهای اروپایی پرداختند. آنها بررسی می کنند که آیا قابل مقایسه بودن حسابداری با قیمت گذاری نادرست دارایی های عملیاتی خالص (نوا)، کل اقلام تعهدی و شگفتی های درآمدی مرتبط است یا خیر. آنها شواهدی را مستند می کنند که بازده های تعدیل شده با ریسک به این بی قاعدگی ها از نظر آماری و اقتصادی برای شرکت هایی با قابلیت مقایسه بالاتر از شرکت های دارای قابلیت مقایسه پایین کم تر است. نتایج آنها براساس مدل های متعدد برای محاسبه بازده های تعدیل شده با ریسک، رگرسیون مقطعی، تکنیک های ساخت نمونه جایگزین و کنترل های برای ویژگی های شرکت بیشتر از جمله شباهت اقتصادی با همتایان صنعتی، نوسانات عملکرد و کیفیت محیط اطلاعاتی شرکت ها استوار است. در نهایت متوجه شدند که در حالی که بی قاعدگی ها برای شرکت های با قابلیت مقایسه پایین و بالا در چند سال گذشته ضعیف شده اند. همچنان در میان شرکت های کوچک قابل مقایسه باقی می ماند، اما عموماً در میان شرکت های با قابلیت مقایسه بالا ناپدید شده اند. در مجموع، شواهد حاکی از آن است که اطلاعات مربوط به رشد "نوا" اقلام تعهدی و شگفتی های درآمدی به شیوه ای کامل تر و کامل تر برای شرکت هایی با قابلیت مقایسه بالاتر حسابداری در قیمت ها گنجانده شده است. این با فرض نگهداری استانداردگذاران، تنظیم کنندگان و متخصصان سازگار است که قابل مقایسه بودن اطلاعات حسابداری را افزایش می دهد.

^۱Chen & Gong^۲Kim et al^۳Ahmed et al

ژانگ^۲(۲۰۱۸)، در پژوهشی با عنوان بررسی تاثیر مقایسه پذیری حسابداری بر هزینه حسابرسی، تاخیر در گزارش و خطای پیش بینی حسابرس به این موضوع پرداختند، دوره پژوهش مربوط به سال های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۷ برلی شرکتهای چینی می باشد. نتایج پژوهش وی با استفاده از روش رگرسیون خطی نشان داد که مقایسه پذیری حسابداری بر هزینه حسابرسی تاثیر منفی دارد. چرا که از دیدگاه خطر حسابرسی ذاتی و کارایی اطلاعات، مقایسه پذیری حسابداری منجر به افزایش قابلیت اطمینان برای حسابرسان در ارزیابی ریسک حسابرسی مشتری و در نتیجه کاهش هزینه های حسابرسی می گردد، به علاوه دیگر نتایج نشان داد که مقایسه پذیری حسابداری بر تاخیر در گزارش حسابرس تاثیر منفی دارد، چرا که با افزایش قابلیت مقایسه، در دسترس بودن اطلاعات در مورد مشتریان بیشتر می باشد و این موضوع کمک می کند تا کارایی و دقت حسابرسی را بهبود بخشد.

حبیب و همکاران^۳(۲۰۱۷)، در پژوهشی با عنوان بررسی تاثیر مقایسه پذیری صورتهای مالی بر نگهداشت وجه نقد به این موضوع پرداختند. این مطالعه به بررسی تاثیر مقایسه پذیری صورتهای مالی بر نگهداشت وجه نقد پرداخته است. سطح بالاتری از قابلیت مقایسه پذیری هزینه های کسب اطلاعات و عدم اطمینان همراه با ارزیابی عملکرد را کاهش می دهد و کیفیت کلی و کیفیت اطلاعات در دسترسی را که به نوبه خود کمک می کند تا محدودیت کمک مالی خارجی کاهش یابد را ارتقا می دهد. این تحقیق با استفاده از یک نمونه بزرگ از شرکت های ایالات متحده از سال ۱۹۸۱ تا سال ۲۰۱۳ انجام شده است. یافته های این تحقیق نشان داده است که مقایسه پذیری صورتهای مالی به طور قابل توجهی باعث کاهش ارزش پول نقد شرکت می شود. همچنین این رابطه با محدودیت های تامین مالی، کیفیت گزارشگری مالی و حاکمیت شرکتی تعدیل می شود.

سهن^۴(۲۰۱۶)، در پژوهشی با عنوان بررسی تاثیر مقایسه حسابداری در مدیریت تعهدی مبتنی بر و درآمد واقعی به این موضوع پرداخت، در دوره پژوهش مربوط به سال های ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۵ برای شرکتهای آمریکایی می باشد، وی به بررسی اینکه چگونه فعالیتهای مدیریت سود فرصت طلبانه مدیران تحت تاثیر میزان قابلیت مقایسه حسابداری شرکت شان با شرکتهای دیگر قرار می گیرد، پرداخته است. در این تحقیق با استفاده از یک نمونه بزرگ از شرکت ایالات متحده، و با استفاده از روش رگرسیون خطی و داده های پانلی به این نتیجه رسیده است که مدیریت سود واقعی با میزان قابلیت مقایسه حسابداری شرکت شان با شرکتهای دیگر افزایش و مدیریت سود مبتنی بر اقلام تعهدی کاهش می یابد.

چوی و همکاران^۵(۲۰۱۳)، در پژوهشی با عنوان بررسی ارتباط بین قابلیت مقایسه صورتهای مالی و آگاهی بخشی قیمت سهام در خصوص سودهای آتی به این موضوع پرداختند. تحقیق حاضر در زمره تحقیقات کاربردی قرار دارد، چنانچه طبقه بندی انواع تحقیقات بر اساس ماهیت و روش را مدنظر قرار گیرد، روش تحقیق حاضر از لحاظ ماهیت در زمره تحقیقات توصیفی قرار داشته و از نظر روش نیز در دسته تحقیقات همبستگی محسوب می گردد. این تحقیق با استفاده از یک نمونه از شرکت های ژاپنی از سال ۲۰۰۲ تا سال ۲۰۱۰ انجام شده است. به این نتیجه رسیدند که یا FERC، در شرکتهایی که قابلیت مقایسه بیشتری با شرکتهای هم صنعت خود دارند آگاهی بخشی قیمت سهام بالاتر می باشد. نتایج حاصل از تحقیق آنها همچنین نشان می دهد که قابلیت مقایسه صورتهای مالی انعکاس اطلاعات خاص شرکت و اطلاعات سودهای آتی خاص شرکت را در قیمت جاری سهام تسريع می بخشد.

^۲Zhang

^۳Habib et al

^۴Sohn

^۵Choi et al

دی فرانکو^۱ (۲۰۱۳)، در پژوهشی با عنوان بررسی تاثیر قابلیت مقایسه صورتهای مالی را بر سطح تحلیل و پیش بینی به این موضوع پرداختند. این تحقیق با استفاده از یک نمونه از شرکت های ایالات متحده از سال ۲۰۰۳ تا سال ۲۰۰۹ انجام شده است. تحقیق حاضر در زمره تحقیقات کاربردی قرار دارد، چنانچه طبقه بندی انواع تحقیقات بر اساس ماهیت و روش را مدنظر قرار گیرد، روش تحقیق حاضر از لحاظ ماهیت در زمره تحقیقات توصیفی قرار داشته و از نظر روش نیز در دسته تحقیقات همبستگی محسوب می گردد. نتایج تحقیق نشان داد که زمانیکه قابلیت مقایسه صورتهای مالی بیشتر است، سطح تحلیل ها افزایش می یابد و دقت پیش بینی بهبود می یابد و پراکندگی پیش بینی ها کاهش می یابد. همچنین ایشان در تحقیق خود یافتند که برای یک مجموعه از شرکتها، وجود اطلاعات قابل مقایسه، هزینه دستیابی به اطلاعات را کاهش می دهد و کمیت و کیفیت کلی اطلاعات موجود در مورد شرکتها را افزایش می دهد. همچنین این امکان را فراهم می کند که تحلیلگران عملکرد تاریخی شرکتها را بهتر توضیح دهند.

(۵) فرضیه ها و مدل های پژوهش

فرضیه ۱: قابلیت مقایسه حسابداری بر کیفیت گزارشگری مالی تاثیر معنادار دارد.
با توجه به شاخص های کیفیت گزارشگری مالی (تجدید ارائه صورت های مالی؛ کیفیت اقلام تعهدی، پایداری سود و حق الزحمه حسابرسی)؛ از سه مدل رگرسیونی زیر جهت اظهار نظر در باره فرضیات پژوهش استفاده می گردد:
الف- بررسی تاثیر قابلیت مقایسه حسابداری بر کیفیت گزارشگری مالی بر اساس شاخص های تعیین شده تجدید ارائه صورت های مالی و کیفیت اقلام تعهدی

$$FRQ_{it} = \gamma_0 + \gamma_1 ACCTCOMP_{it-1} + \gamma_2 OPCYCLE_{it-1} + \gamma_3 NANALYST_{it} + \gamma_4 INSTIT_{it-1} + \gamma_5 BIGN_{it} + \gamma_6 SIZE_{it} + \gamma_7 MTB_{it} + \gamma_8 ROA_{it} + \gamma_9 LEV_{it} + \gamma_{10} \Delta REV_{it} + \gamma_{11} SALEVOL_{it} + \varepsilon_{it}$$

ب- بررسی رابطه بین قابلیت مقایسه حسابداری بر کیفیت گزارشگری مالی بر اساس شاخص پایداری سود

$$ROA_{it+1} = \gamma_0 + \gamma_1 DA_{it} + \gamma_2 NA_{it} + \gamma_3 CFO_{it} + \gamma_4 ACCTCOMP_{it-1} + \gamma_5 DA_{it} * ACCTCOMP_{it-1} + \gamma_6 OPCYCLE_{it-1} + \gamma_7 NANALYST_{it} + \gamma_8 INSTIT_{it-1} + \gamma_9 BIGN_{it} + \gamma_{10} SIZE_{it} + \gamma_{11} MTB_{it} + \gamma_{12} LEV_{it} + \gamma_{13} \Delta REV_{it} + \gamma_{14} SALEVOL_{it} + \varepsilon_{it}$$

ج- بررسی تاثیر قابلیت مقایسه حسابداری بر کیفیت گزارشگری مالی بر اساس حق الزحمه حسابرسی

$$LAUDIT_{it} = \gamma_0 + \gamma_1 ACCTCOMP_{it-1} + \gamma_2 OPCYCLE_{it-1} + \gamma_3 NANALYST_{it} + \gamma_4 INSTIT_{it-1} + \gamma_5 BIGN_{it} + \gamma_6 SIZE_{it} + \gamma_7 MTB_{it} + \gamma_8 ROA_{it} + \gamma_9 LEV_{it} + \gamma_{10} \Delta REV_{it} + \gamma_{11} SALEVOL_{it} + \gamma_{12} GC_{it} + \gamma_{13} MW_{it} + \gamma_{14} RESTATE_{it} + \gamma_{15} SPEC_{it} + \gamma_{16} FYE_{it} + \varepsilon_{it}$$

فرضیه ۲: قابلیت مقایسه حسابداری بر کارایی قیمت گذاری اقلام تعهدی اختیاری تاثیر معنادار دارد.

$$SIZEAJR_{it+j} = \gamma_0 + \gamma_1 DA_{it} + \gamma_2 NA_{it} + \gamma_3 CFO_{it} + \gamma_4 ACCTCOMP_{it-1} + \gamma_5 DA_{it} * ACCTCOMP_{it-1} + \gamma_6 SIZE_{it} + \gamma_7 MTB_{it} + \gamma_8 MGR * DA_{it} + \gamma_9 MGR_{it} + \varepsilon_{it}$$

در مدل های مذکور داریم:

FRQ: کیفیت گزارشگری مالی بر اساس شاخص های تجدید ارائه صورت های مالی و کیفیت اقلام تعهدی
 SIZEAJR: بازده غیر عادی تعدیل شده بر اساس اندازه شرکت (نماینده کارایی قیمت گذاری اقلام تعهدی اختیاری در مدل رگرسیونی)
 LAUDIT: کیفیت گزارشگری مالی بر اساس شاخص حق الزحمه حسابرسی
 ROAit+1: کیفیت گزارشگری مالی بر اساس شاخص پایداری سود
 ACCTCOMP: قابلیت مقایسه حسابداری
 OPCYCLE: چرخه عملیاتی
 NANALYST: تعداد پیش بینی سود
 INSTIT: مالکیت نهادی
 BIGN: متغیر مجازی برای موسسات حسابرسی بزرگ
 SIZE: اندازه شرکت
 MTB: ارزش بازار به ارزش دفتری
 ROA: بازده دارایی
 LEV: اهرم مالی
 ΔREV: تغییرات در درآمد فروش
 SALEVOL: نوسانات درآمد فروش
 NA: ارزش اقلام تعهدی
 DA: کیفیت اقلام تعهدی
 MGR: صحت پیش بینی سود توسط مدیریت
 GC: اظهار نظر تداوم فعالیت
 MW: ضعف در کنترل های داخلی
 Spec: تخصص حسابرس در صنعت
 Fye: متغیر مجازی برای پایان سال
 CFO: نسبت جریان نقد عملیاتی بر کل دارایی
 (چن و گانگ، ۲۰۱۹).

۶) قلمرو پژوهش

محدوده زمانی این تحقیق داده های مربوط به سال های ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۶ شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران بوده و یک دوره ۷ ساله را شامل می شود. جامعه آماری و مکانی پژوهش حاضر شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران می باشد. در تحقیق حاضر قلمرو موضوعی، بررسی تاثیر قابلیت مقایسه حسابداری بر کیفیت گزارشگری مالی و کارایی قیمت گذاری اقلام تعهدی اختیاری شرکت در بازار سرمایه می باشد.

۷) روش تجزیه و تحلیل و اطلاعات

این پژوهش از لحاظ هدف کاربردی و از لحاظ ماهیت، یک پژوهش توصیفی با تأکید بر روابط همبستگی است، زیرا از یک طرف وضع موجود را بررسی می کند و از طرف دیگر، رابطه بین متغیرهای مختلف را با استفاده از تحلیل رگرسیون، تعیین می نماید. علاوه بر این، در حوزه مطالعات پس رویدادی (استفاده از اطلاعات گذشته) قرار می گیرد و مبتنی بر اطلاعات واقعی صورت های مالی شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران و سایر اطلاعات واقعی است که با روش استقرایی به کل جامعه آماری قابل تعمیم خواهد بود.

۸) تعریف متغیرهای مورد مطالعه و تعریف عملیاتی آنها

• متغیرهای مستقل

ACCTCOMPD: قابلیت مقایسه حسابداری

متغیر مستقل پژوهش قیاس پذیری (قابلیت مقایسه) است که برای اندازه گیری آن از مدل دفرانکو و همکارانش (۲۰۱۱) استفاده میشود. در این مدل دو شرکت زمانی مشابه در نظر گرفته میشوند که برای مجموعه ای از رویدادهای اقتصادی یکسان (مثل بازده)، گزارش مالی (مثل سود حسابداری) مشابهی ارائه کرده باشند. برای اندازه گیری قابلیت مقایسه بین دو شرکت i و j ، ابتدا برای هر شرکت - سال مدل رگرسیونی به شرح رابطه (۱) با استفاده از داده های دوره چهارساله اخیر منتهی به پایان سال t برآورد میشود.

$$Earning_{i,k} = a_{i,t} + \beta_{i,t} Return_{i,k} + \varepsilon_{i,k}$$

رابطه (۱)

که در آن؛

 $Earning_{i,k}$ سود خالص شرکت i تقسیم بر ارزش بازار سهام در ابتدای دوره $Return_{i,k}$: بازده سهام شرکت i

ضرایب برآوردشده از رابطه (۱) برای هر شرکت - سال، معیاری از عملیات حسابداری آن شرکت است. یعنی $\hat{\alpha}_i$ و $\hat{\beta}_i$ نشاندهنده عملیات حسابداری شرکت i و ضرایب $\hat{\alpha}_j$ و $\hat{\beta}_j$ معرف عملیات حسابداری شرکت j است. شباهت بین عملیات حسابداری دو شرکت، میزان قابلیت مقایسه بین دو شرکت را نشان میدهد. به منظور برآورد تفاوت بین عملیات حسابداری دو شرکت i و j از مفهوم قابلیت مقایسه (ارائه گزارشهای مشابه درباره مجموعه ای از رویدادهای مشابه) استفاده میشود. از این رو، در هر سال از طریق رابطه های (۲) و (۳) سود شرکت i به طور جداگانه یکبار با ضرایب خود شرکت i و یک بار با ضرایب شرکت j ، اما با بازده شرکت i (رویداد مشابه) برای دوره زمانی مشابه با دوره زمانی رابطه (۱) پیش بینی میشود.

رابطه (۲)

$$E(Earning)_{ii,k} = \hat{\alpha}_i + \hat{\beta}_i Return_{i,k}$$

رابطه (۳)

$$E(Earning)_{ij,k} = \hat{\alpha}_j + \hat{\beta}_j Return_{i,k}$$

در این رابطه ها؛

 $E(Earning)_{ii,k}$: سود پیش بینی شده برای شرکت i با استفاده از ضرایب شرکت i و $E(Earning)_{ij,k}$: سود پیش بینی شده برای شرکت i با استفاده از ضرایب شرکت j سپس قابلیت مقایسه بین دو شرکت i و j در سال t از طریق رابطه (۴) محاسبه میشود:

رابطه (۴)

$$AccComp_{ijt} = -\frac{1}{16} \times \sum_{t-15}^t |E(Earn_{iit}) - E(Earn_{ijt})|.$$

مقدار ریاضی بیشتر برای $ComAcc_{ij,t}$ نشان دهنده قابلیت مقایسه بیشتر بین دو شرکت است. (چن و گانگ؛ ۲۰۱۹)

متغیرهای کنترلی:

OPCYCLE: چرخه عملیاتی

$$= \left(\left(\frac{360}{St/AAR_t} \right) + \left(\frac{360}{CGS_t/AI_t} \right) \right) / 1000$$

که در آن S_t معرف مبلغ فروش شرکت، AAR_t متوسط حسابهای دریافتنی (حسابهای دریافتنی اول دوره به علاوه حسابهای دریافتنی آخر دوره تقسیم بر ۲)، CGS_t بهای تمام شده کالای فروش رفته Al_t متوسط موجودی کالا (موجودی کالا اول دوره به علاوه موجودی کالا آخر دوره تقسیم بر ۲) است (عباس زاده و همکاران، ۱۳۹۵).

NANALYST: تعداد پیش بینی سود هر سهم

برابر است با لگاریتم تعداد پیش بینی سود هر سهم در طی سال

INSTIT: مالکیت نهادی

مطابق تعریف ارائه شده و مورد استفاده در پژوهش های روبین (۲۰۰۷) و کوئتو (۲۰۰۹)، برای محاسبه سطح مالکیت نهادی، مجموع سهامداران اختیار بانک ها و بیمه ها، هلدینگ ها، شرکت های سرمایه گذاری، صندوق های بازنشستگی، شرکت های تأمین سرمایه و صندوق های سرمایه گذاری، سازمان ها و نهادهای دولتی و شرکت های دولتی بر کل سهام منتشره شرکت، تقسیم شده و درصدا میزان مالکیت نهادی به دست می آید؛ این متغیر در پژوهش های کومار (۲۰۰۳)، ارن هارت و لیزال (۲۰۰۶) و نمازی و کرمانی (۱۳۸۷)، نیز با همین تعریف به کار رفته است.

BIGN: موسسات حسابرسی بزرگ

در این پژوهش سازمان حسابرسی و موسسه حسابرسی مفید راهبر به عنوان مؤسسه بزرگ و دارای اعتبار و شهرت بالا (درجه ۱) و در مقابل سایر مؤسسات حسابرسی (مؤسسات حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی)، که اندازه آنها نسبت به سازمان حسابرسی کوچک تر است، به عنوان مؤسسات دارای اعتبار و شهرت پایین (درجه ۲) در نظر گرفته می شود. در صورتی که حسابرس شرکت صاحبکار در طی دوره پژوهش، سازمان حسابرسی و موسسه مفید راهبر بوده باشد، مقدار متغیر مجازی اندازه حسابرس برابر با یک و در غیر این صورت مقدار آن برابر با صفر در نظر گرفته می شود (نونهال نهر و همکاران، ۱۳۹۱).

SIZE: اندازه شرکت

برابر است با لگاریتم طبیعی کل دارایی های شرکت

MTB: ارزش بازار به ارزش دفتری

ROA: بازده دارایی

برابر است با نسبت سود خالص بر کل دارایی

LEV: اهرم مالی

برابر است با نسبت کل بدهی بر کل دارایی

ΔREV: تغییرات در فروش خالص

فروش دوره جاری منهای فروش دوره قبل که آن را با کل دارایی تعدیل میکنیم

SALEVOL: نوسانات فروش

برابر است با انحراف معیار فروش در طی ۵ سال که آن را با کل دارایی تعدیل میکنیم

DA: کیفیت اقلام تعهدی (خطای معادله رگرسیونی زیر)

$$ACC_{it} = \beta_0 + \beta_1 CFO_{it-1} + \beta_2 CFO_{it} + \beta_3 CFO_{it+1} + \beta_4 \Delta REV_{it} + \beta_5 PPE_{it} + \varepsilon_{it}$$

NA: ارزش اقلام تعهدی (ارزش محاسبه شده برای رگرسیونی زیر)

$$ACC_{it} = \beta_0 + \beta_1 CFO_{it-1} + \beta_2 CFO_{it} + \beta_3 CFO_{it+1} + \beta_4 \Delta REV_{it} + \beta_5 PPE_{it} + \varepsilon_{it}$$

MGR: صحت پیش بینی سود توسط مدیریت

MGR=

$$Acc1 = \log \left[\frac{|AEPS - MedFEPS|}{MVPS} \right]$$

که در آن:

AEPS = سود واقعی به ازای هر سهم

MedFEPS = میانه سود هرسهم در طی سال

MVPS = قیمت بازاری برای هرسهم شرکت در پایان سال.

(برناردی و استاک، ۲۰۱۶).

GC: اظهار نظر تداوم فعالیت

در صورتی که حسابرسان گزارش تداوم فعالیت اعلام کند برابر است با یک و در غیر این صورت برابر است با صفر.

MW: ضعف در کنترل های داخلی

متغیر مجازی برابر با یک اگر یک ضعف در کنترل های داخلی حاکم بر گزارشگری مالی در سال افشا باشد و در غیر این صورت برابر با صفر است.

نقاط ضعف بااهمیت کنترل داخلی از گزارش حسابرسان مستقل بدست آمده است. با توجه به اینکه در گزارش حسابرسی تنها نقاط ضعف با اهمیت کنترل های داخلی شرکت به عنوان بند شرط ارائه میگردد و از ارائه همه نقاط ضعف که حسابرسان قبلاً در نامه مدیریت به آنها پرداخته است پرهیز می گردد، در این تحقیق همه بندهای شرط مربوط به ضعف های کنترل های داخلی به عنوان نقاط ضعف با اهمیت کنترل های داخلی در نظر گرفته شده است. تعداد ضعف های با اهمیت کنترل داخلی در گزارش حسابرسی شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران طی دوره تحقیق استخراج شده است. بنابراین در این تحقیق، منظور از ضعف های بااهمیت ضعف هایی است که حسابرسان در گزارشش به آن اشاره می کند و معمولاً طی سال مالی بر طرف میشود و در برخی موارد برطرف نمی گردد. به عنوان مثال ضعف های موجود در حساب های دریافتی، موجودی کالا، داراییها، مالیات یا به عنوان مثال مواردی که مربوط به تصمیمات هیئت مدیره است و این ضعفها در سطح حساب های شرکت و در سطح خود شرکت وجود دارند.

Spec: تخصص حسابرسان در صنعت

متغیر شاخص برابر با یک اگر حسابرسان متخصص صنعت باشد در غیر این صورت برابر با صفر است.

یکی از متغیرهای کنترلی در این تحقیق، تخصص در صنعت حسابرسان می باشد که از سهم بازار به عنوان دامی برای اندازه گیری تخصص در صنعت حسابرسان بهره گرفته شده، زیرا بسیاری از معیارهای مورد استفاده در اندازه گیری تخصص در صنعت حسابرسان از طریق ابزارهایی همچون پرسشنامه و یا مصاحبه جمع آوری می شوند که خود بر اعتبار نتایج تحقیق تاثیر می گذارد. تخصص در صنعت حسابرسان با استفاده از دو رویکرد سهم بازار و سهم پرتفوی موسسه حسابرسانی محاسبه می شود که در این تحقیق از رویکرد سهم بازار استفاده می شود. چون در تحقیق اعتمادی و همکاران (۱۳۸۸) نیز این رویکرد مورد تاکید قرار گرفته همچنین جمع آوری اطلاعات مورد نیاز برای محاسبه تخصص در صنعت حسابرسان با استفاده از رویکرد سهم پرتفوی موسسه حسابرسانی در ایران با مشکلات فراوانی رو به روست.

سهم بازار حسابرسان نیز به شرح زیر محاسبه می شود:

$$\left(\frac{1}{(IF)} \right) * \left(\frac{1}{2} \right) < \left(\frac{EA}{(EAT)} \right) \quad \text{رابطه ۴}$$

که در رابطه شماره ۴ مجموعه دارایی های تمام صاحبکاران یک موسسه حسابرسانی خاص در یک صنعت خاص (EA) تقسیم بر مجموع دارایی های کل صاحبکاران در این صنعت (EAT)، می شود. با پیروی از پالم رز (۱۹۸۶) موسساتی در این تحقیق به عنوان متخصص در صنعت در نظر گرفته می شوند که سهم بازار آنها (یعنی عبارت سمت راست معادله) بیش از عبارت یک بر

روی تعداد شرکت های موجود در یک صنعت (IF) ضرب بر یک تقسیم بر دو (یعنی عبارت سمت چپ معادله) باشد (خداداده شاملو و بادآور نهندي، ۱۳۹۶).

Fye: متغیر مجازی برای پایان سال

متغیر مجازی برابر با یک اگر پایان سال مالی این شرکت در ماه اسفند پایان یابد، و در غیر این صورت برابر با صفر است.

CFO: نسبت جریان نقد عملیاتی بر کل دارایی.

• متغیر وابسته

FRQ: کیفیت گزارشگری مالی بر اساس شاخص های تجدید ارائه صورت های مالی و کیفیت اقلام تعهدی

RESTATE-۱: تجدید ارائه صورت های مالی

اگر شرکت تجدید ارائه صورت های مالی حسابداری را در طول سال داشته باشد برابر با یک در غیر این صورت برابر با صفر است (چن و گانگ، ۲۰۱۹).

DA-۲: کیفیت اقلام تعهدی

در این پژوهش، جهت بدست آوردن "کیفیت اقلام تعهدی"، از مدل دچو و دچیو (۲۰۰۴) استفاده شده است. این مدل با این فرض ایجاد شده است که زمان تحقق و وقوع درآمدها و هزینه های شرکت، اغلب متفاوت از زمان دریافت ها و پرداخت های نقدی است. اقلام تعهدی در نتیجه این تفاوت، ایجاد و گزارش می شوند.

رابطه (*)

$$ACC_{it} = \beta_0 + \beta_1 CFO_{it-1} + \beta_2 CFO_{it} + \beta_3 CFO_{it+1} + \beta_4 \Delta REV_{it} + \beta_5 PPE_{it} + \varepsilon_{it}$$

مجموع اقلام تعهدی جاری (ACC) با توجه به اطلاعات موجود، به روش زیر به دست می آید (میکو و سترهولم،^{۲۸} ۲۰۱۱):

$$ACC_{it} = \Delta A_{it} = \Delta CA_{it} - \Delta CL_{it} - \Delta CASH_{it} + \Delta STDEBT_{it}$$

که در این مدل:

ΔCA تغییرات دارایی های جاری، ΔCL تغییرات بدهی های جاری، $\Delta CASH$ تغییرات وجوه نقد، $\Delta STDEBT$ تغییرات حصة جاری بدهی های بلند مدت

و CFO وجوه نقد حاصل از عملیات، ΔREV_{it} معرف تغییرات درآمد فروش بین سال های t و t-1 و

PPE نیز بیانگر دارایی های ثابت مشهود قبل از کسر استهلاک می باشد.

کلیه متغیرهای رابطه (*) با استفاده از میانگین کل دارایی ها در سال قبل (t-1 الی t) استاندارد شده است.

"انحراف معیار زمانی باقیمانده ها در رابطه (*). در فاصله t-4 تا t معیار کیفیت اقلام تعهدی (DA) است."

حق الزحمه حسابرسی (LAUDIT): کیفیت گزارشگری مالی بر اساس شاخص حق الزحمه حسابرسی

برابر است با لگاریتم پرداختی برای حق الزحمه حسابرسی

پایداری سود (ROAit+1): کیفیت گزارشگری مالی بر اساس شاخص پایداری سود

^{۲۸}Decho&Dicho

^{۲۹}Mikko& stearin Hulme

در این پژوهش پایداری سود از سود خالص سال آتی تقسیم بر داراییهای عملیاتی سال جاری به عنوان شاخص پایداری سود استفاده شده است. هر قدر سودهای کسب شده از طریق دارایی های عملیاتی باشد، پایداری سود بیشتر خواهد بود. پایداری سود محدوده به سودهای گذشته و دوره جاری نمی شود بلکه، سودهای آتی را نیز شامل می شود.

وجه نقد و سرمایه گذاری های کوتاه مدت-کل داراییها=داراییهای عملیاتی

9

SIZEAJR: بازده غیر عادی تعدیل شده بر اساس اندازه شرکت (نماینده کارایی قیمت گذاری اقلام تعهدی اختیاری در مدل رگرسیونی)

برابر است با تفاوت بازده مرکب بازده سهام سه ماهه بعد از پایان سال مالی و بازده بازار در همان دوره

۹) جامعه آماری و نمونه پژوهش

در تحقیق حاضر برای تعیین نمونه آماری ابتدا شرکتها از روش حذف سیستماتیک همگن می شوند و پس از همگن کردن جامعه آماری به روش حذف سیستماتیک از جامعه همگن شده بعنوان نمونه تحقیق استفاده می شود. معیارهای مورد استفاده در روش حذف سیستماتیک در راستای همگن کردن جامعه آماری به شرح زیر می باشند. بدین منظور آن دسته از شرکت های جامعه آماری که شرایط زیر را دارا باشند، به عنوان نمونه آماری انتخاب و مابقی حذف می شوند

انتخاب نمونه آماری با اعمال محدودیت ها و شرایط جامعه

تعداد شرکتها در بورس تا پایان سال ۱۳۹۶	۵۳۲ شرکت
تعداد شرکتهای که در سالهای ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۶ در بورس حضور نداشته اند.	(۱۳۴) شرکت
تعداد شرکتهایی که داده های متغیرهای پژوهش برای آنها قابل دسترس نباشد.	(۸۷) شرکت
شرکتهای سرمایه گذاری و بانکها و بیمه ها	(۱۱۸) شرکت
تعداد شرکتهایی که توقف نماد معاملاتی بیش از ۳ ماه داشته اند.	(۹۲) شرکت
جمع	(۴۳۱) شرکت
تعداد شرکتهایی که داده های آنها جمع آوری شده است (نمونه نهایی)	۱۰۱ شرکت

۱۰) یافته های پژوهش

قابلیت مقایسه حسابداری بر کیفیت گزارشگری مالی تاثیر معنادار دارد". با توجه به آزمونها و تحلیل هایی که از راه رگرسیون و همبستگی انجام شد، به این نتیجه رسیدیم که قابلیت مقایسه حسابداری بر فاکتورهای کیفیت گزارشگری مالی شرکت مشتمل بر تجدید ارائه صورت های مالی ؛ کیفیت اقلام تعهدی، پایداری سود و حق الزحمه حسابرسی تاثیر معنادار دارد و با توجه به ضرایب مثبت متغیر قابلیت مقایسه حسابداری، وجود رابطه ی مستقیم بین قابلیت مقایسه حسابداری با کیفیت گزارشگری مالی شرکت استنتاج می شود؛ بر این اساس می توان گفت مقایسه پذیری صورت های مالی به طور قابل توجهی می تواند بهبود محیط اطلاعات شرکت را افزایش داده و کمیت کلی و کیفیت اطلاعات در مورد یک شرکت و همتایان آن را افزایش دهد. گزارش های مالی قابل مقایسه تر، معیار بهتری برای یکدیگر بوده و اطلاعات بهتری ارائه داده و پردازش بهتر می شوند. تحقیقات پیشین نشان می دهند صورتهای مالی شرکت های همکار منبع مهم اطلاعاتی برای مدیران هستند، بنابراین، مقایسه پذیری بالاتر صورتهای مالی می تواند مدیران را بیشتر از رقبای شرکت، روند صنعت، شرایط اقتصادی، و همچنین تاثیر آن بر شرکت آگاه سازد. این دانش پیشرفته، توانایی های مدیران را در ارزیابی عملکرد شرکت و پیش بینی وقایع آینده تسهیل می کند

و به مدیران کمک می کند تا اطلاعات را بهتر پیش بینی کنند که این خود به ارائه گزارش های کیفیت بالاتر منتهی خواهد شد. بالا بودن قابلیت مقایسه صورت های مالی، امکان استفاده و درک بهتر یک شرکت، محیط آن و سیستم حسابداری آن را فراهم می کند. علاوه بر این، اطلاعات مالی قابل مقایسه تر، کاربران را قادر می سازد تا با تشخیص و درک شباهت ها و تفاوت های حسابداری بپردازند. به عبارت دیگر، مقایسه پذیری صورت های مالی بیشتر کاربران را قادر می سازد تا به صورت بهتری به درک و پیش بینی رویدادهای اقتصادی و نحوه حسابداری این رویدادها بپردازند. مطالعات پیشین نشان میدهند که بالا بودن مقایسه پذیری صورت های مالی با دقت پیش بینی تحلیلگران و پراکندگی پیش بینی پایین تر ارتباط دارند. علاوه بر این، قابلیت مقایسه پذیری صورت های مالی نیز ممکن است دقت اطلاعات منتشر شده در پیش بینی های مدیریت را بهبود بخشند. این محیط اطلاعاتی بهبود یافته احتمالاً عدم تقارن اطلاعاتی در بازار سهام را کاهش می دهد و به سرمایه گذاران کمک می کند تا سود خود را افزایش دهند و از این رو بهبود کارایی تعهدات را افزایش می دهد؛ در این راستا گنگ و همکاران (۲۰۱۳) به این نتیجه رسیدند که سطوح پایین تر قابلیت مقایسه با اندازه گیری غیر همزمانی درآمدها، تمایل مدیران به صدور پیش بینی سود را افزایش می دهد تا هزینه های مورد انتظار مربوط به عدم تقارن اطلاعاتی را کاهش دهد؛ شواهد آن ها نشان می دهد که مدیران از سطح قابل مقایسه بودن شرکت آگاه هستند و بر افشا آن ها تاثیر می گذارند که امکان مقایسه، کیفیت اطلاعات حسابداری را در صورت های مالی را افزایش می دهد؛ در ایران نیز ابری و محمدزاده سالطه (۱۳۹۶) نشان دادند که قابلیت مقایسه صورتهای مالی تاثیر مثبت و معناداری بر کیفیت گزارشگری مالی دارد، که با نتایج پژوهش حاضر در یک راستا می باشد، البته این نکته نیز گفتنی است که مقایسه نتایج پژوهشهای انجام شده در مکان ها و زمانهای مختلف، از سوی افراد مختلف، هر چند ممکن است از جنبه علمی چندان مناسب به نظر نرسد؛ اما از جنبه بیان سیر تکامل تدریجی پژوهشهای انجام گرفته در حیطه موضوعی خاص، این موضوع حائز اهمیت است. نتایج پژوهشهای انجام شده در مکانها و زمانهای مختلف به دست افراد مختلف، ناگزیر متأثر از شرایط مختلفی است و همخوانی یا ناهمخوانی نتایج پژوهشهای با موضوع مشابه نمیتواند این شرایط متفاوت را نادیده انگارد.

“قابلیت مقایسه حسابداری بر کارایی قیمت گذاری اقلام تعهدی اختیاری تاثیر معنادار دارد”.

با توجه به آزمونها و تحلیل هایی که از راه رگرسیون و همبستگی در فصل (۴) انجام شد، به این نتیجه رسیدیم که قابلیت مقایسه حسابداری بر کارایی قیمت گذاری اقلام تعهدی اختیاری تاثیر معنادار دارد و با توجه به ضریب مثبت متغیر قابلیت مقایسه حسابداری، وجود رابطه ی مستقیم بین قابلیت مقایسه حسابداری با کارایی قیمت گذاری اقلام تعهدی اختیاری شرکت استنتاج می شود؛ این گونه استدلال می شود که قابلیت مقایسه؛ اطلاعات موجود برای مدیران را گسترش خواهد داد و تولید اطلاعات را آسان تر می کند و عدم اطمینان در قضاوت را کاهش می دهد؛ در عوض، مدیران باید بیشتر درباره شرکت، صنعت و هم تایان و محیط کلی آن آگاه باشند. این امر باید در موقعیت بهتری برای ارزیابی عملکرد نسبی شرکت و درک و پیش بینی وقایع اقتصادی و تاثیر آن ها بر شرکت قرار گیرد. انتظار می رود مدیران با درک و دانش بیشتری از محیط شرکت خود قادر به گزارش اقلام تعهدی با کیفیت بالاتر باشند؛ به طور خاص، ما انتظار قابل مقایسه بودن را داریم که مدیران را قادر می سازد تا برآوردهای آتی قابل اطمینانی و عملکرد شرکت آتی را با اقلام تعهدی اختیاری پیش بینی کنند. در مجموع، همان گونه که انتظار می رفت؛ ذخایر احتیاطی گزارش شده توسط مدیران با اطلاعات برتر کیفیت بالاتری دارند؛ در این راستا احمد و همکاران (۲۰۱۹) در پژوهشی با عنوان بررسی قابلیت مقایسه حسابداری و قیمت گذاری نادرست رشد دارایی، اقلام تعهدی و درآمدها نشان دادند که اطلاعات مربوط به اقلام تعهدی به شیوه ای کامل تر و کامل تر برای شرکت هایی با قابلیت مقایسه بالاتر حسابداری در قیمت ها گنجانده شده است؛ چن و گانگ (۲۰۱۹)، نیز نشان دادند که، قابلیت مقایسه پذیری، کارایی قیمت گذاری اقلام تعهدی را بهبود می بخشد؛ که در راستای نتایج پژوهش حاضر می باشد.

(۱۱) نتیجه گیری و پیشنهادات

یافته های پژوهش حاضر نشان می دهد که با افزایش کیفیت حاکمیت شرکتی، ریسک ورشکستگی شرکت کاهش پیدا می کند ولیکن تاثیر سرمایه فکری بر ریسک ورشکستگی شرکت در سطح اطمینان ۹۵ درصد معنادار نمی باشد. با توجه به نتایج این پژوهش و پرسش هایی که طی انجام آن برای پژوهش گر مطرح شد، جهت تکمیل این پژوهش و انجام مطالعات بیش تر در حوزه های مرتبط با این پژوهش، پیشنهادهای زیر برای انجام مطالعات آتی ارائه می شود:

- ۱- پیشنهاد می شود تاثیر کارایی سرمایه فکری شرکت بر توانایی مدیریت شرکت مورد بررسی قرار گیرد.
- ۲- پیشنهاد می شود تاثیر عملکرد واحد حسابرسی داخلی بر ریسک ورشکستگی شرکت مورد توجه قرار گیرد.

با عنایت به یافته های فرضیه اول و دوم پژوهش حاضر به تصمیم گیرندگان شرکت ها توصیه می شود که به منظور کاهش ریسک ورشکستگی، تقویت مکانیسم های حاکمیت شرکتی از جمله ایجاد و تقویت واحد حسابرسی داخلی را مورد توجه قرار دهند.

منابع و مآخذ

- ابری، کریم؛ محمدزاده سالطه، حیدر. (۱۳۹۶). "تاثیر قابلیت مقایسه صورتهای مالی بر کیفیت گزارشگری مالی با تاکید بر عدم تقارن اطلاعاتی"، اولین کنفرانس ملی نقش حسابداری، اقتصاد و مدیریت.
- آقایی، محمد علی؛ حسن زاده، بهروز. (۱۳۹۷). "مقایسه پذیری حسابداری و تاثیر آن بر کارایی سرمایه گذاری" مجله دانش حسابداری، ۲(۱۴)، ۳۴-۷.
- حاجیها، زهره؛ چناری، حسن. (۱۳۹۶). "قابلیت مقایسه صورتهای مالی و مدیریت سود واقعی"، پژوهش های حسابداری مالی، ۳(۵)، ۳۳-۴۸.
- حسنی، محمد؛ قربانی، لیلا. (۱۳۹۴). "بررسی اهمیت ارائه اطلاعات مالی آتی در قیمت گذاری اقلام تعهدی"، کنفرانس بین المللی مدیریت و علوم اجتماعی، دب: موسسه مدیران ایده پرداز پایتخت ویرا.
- رفعتی نیا، سعید. (۱۳۹۶). "بررسی رابطه بین توانایی مدیریتی، ویژگی های حسابر و حق الزحمه حسابرسی در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران"، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد خمین.
- رهنمای رودپشتی، فریدون؛ وکیلی فرد، حمیدرضا؛ لک، فضل اله؛ محسنی، عبدالرضا. (۱۳۹۴). "سبک حسابر و قابلیت مقایسه صورتهای مالی"، حسابداری مدیریت؛ ۸(۲۵)، ۲۹-۴۷.
- رئیس، سحر. (۱۳۹۸). "بررسی تاثیر تجدید ارائه صورتهای مالی ناشی از اصلاح اشتباه بر اجتناب از پرداخت مالیات، با تکیه بر نقش مالکیت کنترلی غیر دولتی در شرکت های پذیرفته شده بورس اوراق بهادار تهران"، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد واحد فلاورجان.
- زلّقی، حسن؛ افلاطونی، عباس؛ خزائی، مهدی. (۱۳۹۶). "بررسی عوامل موثر بر قابلیت مقایسه صورتهای مالی"، فصلنامه حسابداری مالی، ۳۵(۸)، ۱-۲۵.
- ژولانژاد، فرهاد؛ بخردی نسب، وحید؛ بخشی، محمد؛ محمد حسینی نژاد، سعید. (۱۳۹۶). "ارزیابی ارتباط گزارشگری مالی با کیفیت بر محدودیت های اعمال شده در سیاست تقسیم سود بر تصمیمات سرمایه گذاری با استفاده از الگوی تحلیل پوششی داده ها"، فصلنامه مطالعات مدیریت و حسابداری، ۳(۱).
- ساعی، محمدجواد؛ باقرپور ولاشانی، محمدعلی؛ موسوی بایگی، س. ن. (۱۳۹۲). "بررسی فراوانی و اهمیت تجدید ارائه صورتهای مالی"، مجله پژوهش های حسابداری مالی، ۵(۱۵)، ۶۷-۸۶.
- سجادی، حمید. (۱۳۸۲). "بررسی تاثیر کیفیت حسابرسی بر مدیریت سود"، دانش حسابداری و حسابرسی، ۱(۴)، ۲۵-۱.

- شاهعلی زاده، بیتا. (۱۳۹۵). "بررسی رابطه بین اختلاف بین قیمت پیشنهادی خرید و فروش با سرعت گردش سهام، بازدهی بازار و اندازه معاملات در بورس اوراق بهادار تهران". سومین همایش ملی و سومین همایش بین المللی مدیریت و حسابداری ایران.
- شاهعلیزاده، بیتا. (۱۳۹۱). "بررسی کارایی نسبت دوپونت تعدیل شده و اجزای آن برای پیش بینی سودآوری آتی در هر یک از مراحل چرخه عمر شرکت های بورس اوراق بهادار تهران"، پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات اراک.
- شریفی سفیدی، سعید. (۱۳۹۲). "رابطه بین اندازه موسسه حسابرسی و بند تداوم فعالیت در گزارش حسابرسی پایان نامه کارشناسی ارشد"، موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی و غیردولتی رجا.
- صفرزاده، محمدحسین؛ بیگ پناه، بهزاد. (۱۳۹۵). "چسبندگی هزینه حسابرسی مستقل در شرکتهای ایرانی"، فصلنامه علمی پژوهشی حسابداری مالی، ۷(۲۷)، ۵۳-۷۶.
- صفری گرایی، مهدی. (۱۳۹۷). "قابلیت مقایسه صورت های مالی، مدیریت سود تعهدی و مدیریت واقعی سود"، دانش حسابداری مالی، ۲(۱۳)، ۱۱۵-۱۳۷.
- ظفری، راضیه. (۱۳۹۴). "بررسی تاثیر کیفیت گزارش مالی بر جریان نقد آزاد و مازاد سرمایه گذاری در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران"، پایان نامه درجه کارشناسی ارشد حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد همدان.
- عبادی خورده بلاغ، بهروز؛ نظری، رضا. (۱۳۹۴). "بررسی تطبیقی تغییرات حق الزحمه خدمات حسابرسی و اظهارنظر حسابرسان در بخش خصوصی و غیرخصوصی"، فصلنامه علمی پژوهشی دانش حسابداری و حسابرسی مدیریت، ۳(۱۲)، ۷۵-۸۶.
- عرب مازار یزدی، احمدی، احمد. (۱۳۹۰). "رابطه اجزای نسبت ارزش دفتری به ارزش بازار با بازده آتی سهام در بورس اوراق بهادار تهران"، فصلنامه بورس اوراق بهادار، ۱۵(۲)، ۱۰۷-۱۲۳.
- فراهانی، مهدیه؛ سرلک، احمد. (۱۳۹۴). "تاثیر پیش بینی جریان نقدی و کیفیت اقلام تعهدی بر بازده سرمایه گذاران در شرکت های پذیرفته شده بورس اوراق بهادار تهران"، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اراک.
- فروغی، داریوش؛ قاسم زاده، پیمان. (۱۳۹۵). "تأثیر قابلیت مقایسه صورت های مالی بر همزمانی قیمت سهام"، پژوهش های حسابداری مالی، ۱(۲۷)، ۳۹-۵۴.
- قائمی، محمدحسین؛ معصومی، جواد؛ رستمی، رامین. (۱۳۹۱). "کارایی روش های آماری در رویداد پژوهی در بورس اوراق بهادار تهران"، تحقیقات مالی، ۲(۸)، ۱۰۳-۱۱۶.
- قربانی، عالیہ؛ سروش یار، افسانه. (۱۳۹۶). "تأثیر قابلیت مقایسه سود و اجزای نقدی و تعهدی آن بر عدم تقارن اطلاعاتی"، ۳(۱۴)، ۱۴۳-۱۶۰.
- کردان، بهزاد؛ صالحی، مهدی؛ کلاته، حسین. (۱۳۹۵). "رابطه بین اظهارنظر حسابرسان، اقلام تعهدی اختیاری و ریسک مالی"، پژوهش های حسابداری مالی و حسابرسی، ۸(۳۱)، ۱۱۱-۱۲۵.
- کاظمی، حسین. (۱۳۹۰). "تجدید ارائه صورت های مالی: عوامل مؤثر و واکنش نسبت به آن ها"، دانش و پژوهش حسابداری، ۲۴(۱۸)، ۷۳-۷۷.
- مهرورز، فاطمه؛ مرفوع، محمد. (۱۳۹۵). "رابطه بین قابلیت مقایسه صورتهای مالی با آگاهی بخشی قیمت سهام در خصوص سودهای آتی"، فصلنامه علمی پژوهشی مطالعات تجربی حسابداری مالی، ۱۲(۴۹).
- نونهال نهر، علی اکبر، کاظمی نوجه ده، معصومه. (۱۳۹۸). تحلیل محتوای مقالات فصلنامه بررسی های حسابداری و حسابرسی از ابتدای انتشار تا پایان سال ۱۳۹۶. بررسی های حسابداری و حسابرسی، ۲۶(۱)، ۱۲۳-۱۵۰.

- خداداده شاملو، ناصر، بادآور نهندي، یونس. (۱۳۹۶). تأثیر تخصص حسابرس در صنعت و دوره تصدی حسابرس بر قابلیت مقایسه صورت های مالی با تأکید بر چرخه عمر شرکت. پژوهش های حسابداری مالی، ۹(۲)، ۱۰۵-۱۲۷.
- Abdullah, S.N., Mohamad. Yusof and Mohamad. Nor. (2014). "Financial Restatements and Corporate Governance among Malaysian Listed Companies", *Managerial Auditing Journal*, 25(1), 526-552.
- Ahmed, Anwer, S. and Neel, Michael, J. and Safdar, Irfan. (2019). "Accounting Comparability and the Mispricing of Asset Growth", *Accruals and Earnings*. Available at SSRN: [https://ssrn.com/abstract= ۳۴۰۱۳۱۱](https://ssrn.com/abstract=3401311) or <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.3401311>.
- Brown, Christian; Abraham, Fred. (2014). "Sum of Perpetuities Method for Valuing Stock Prices". *Journal of Economics* 38 (1), 59–72.
- Brown, Kareen, E, Jee-Hae, Lim . (2012). " The Effect of Internal Control Deficiencies on the Usefulness of Earnings in Executive Compensation", *University of Waterloo.*, 13(2), 1-13.
- Chen, Anthony, James Jianxin, Gong. (2019). "Accounting comparability, financial reporting quality, and the pricing of accruals, *Advances in Accounting*", Available online , 1-45.
- Chen, X., Cheng, Q., & Lo, A. K. (2013). "Accounting restatements and external financing choices". *Contemporary Accounting Research*, 30(5), 750-779.
- Choi, J.-H., Choi, S. , A. Myers, L., & Ziebart, D. (2014). "Financial Statement Comparability and the Ability of Current Stock Returns to Reflect the Information in Future Earnings", available at: <http://ssrn.com/abstract=2337571>.
- De Franco, G., Kothari, S. P., & Verdi, R. (2011). "The benefits of financial statement comparability". *Journal of Accounting Research*, 49(4), 895–931.
- Dechow, M. P. , & Dichev, D. (2002). " The quality of accruals and earnings: The role of accruals estimation errors" *The Accounting Review*, 77 (Supplement) , 35-59.
- Demerjian, P., Lev, B., Lewis, M., & McVay, S. (2013). "Managerial ability and earnings quality". *The Accounting Review*, 88(2), 463–498.
- Doukakis, L., Papanastasopoulos, G. (2014). "The accrual anomaly in the U.K. stock market: Implications of growth and accounting distortions". *Journal of International Financial Markets, Institutions & Money*, 32(4), 256 – 277.
- Engelberg, J., A. Ozoguz, and S. Wang. (2017). "Know Thy Neighbor: Industry Clusters, Information Spillovers and Market Efficiency". *Journal of Financial and Quantitative Analysis* (Forthcoming).
- Francis, J, Huang, S & Khurana, I. (2015). "The role of similar accounting standards in cross-border mergers and acquisitions". *Contemporary Accounting Research*, 33(3), 1298–1330.
- Gong, G., Li, L. Y., & Zhou, L. (2013). "Earnings non-synchronicity and voluntary disclosure". *Contemporary Accounting Research*, 30(4), 1560–1589.
- Habib, A., Monzur Hasan, M., Al-Hadi, A. (2017). "Financial statement comparability and corporate cash holdings", *Journal of Contemporary Accounting & Economics*.
- Hochinel.F and Kelsey.D. (2017). "Investigating the Impact of Financial Reporting Quality on Corporate A Chinese study". *The Business Review*, 11(1), 159-166.
- Imhof Seavey, Scott and, Michael and Watanabe, Olena. (2020). "Competition, Proprietary Costs of Financial Reporting and Financial Statement Comparability" . *Journal of Accounting, Auditing and Finance*, Forthcoming. Available at SSRN: <https://ssrn.com/abstract=3225381> or <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.3225381>.

- Jادیappa,N,NagiReddy Vanga, Raveesh ,Krishnankutty. (2016). “Financial liberalisation and Capital structuring decisions of corporate firms: Evidence from India”, *Economics Letters*, 149 (6), 33–37.
- Kend, M. (2008). “Client industry audit expertise: towards a better understanding”, *Pacific Accounting Review*, 20(8), 49-62.
- Kim, J.-Y., Finkelstein, S, Haleblan, J. (2015) “ All aspirations are not created equal: the differential effects of historical and social aspirations on acquisition behavior”. *Academy of Management Journal*, ۵۸(۵), ۱۳۶۱–۱۳۸۸.
- Kim, SA Kang, Park, SH. (2019). “The effect of management style on financial statement comparability: evidence from Korean business groups”. *Journal Asia-Pacific Journal of Accounting & Economics* .
- Li, X. (2013). “The Impacts of Product Market Competition on the Quantity and Quality of Voluntary Disclosures”. *Review of Accounting Studies* 15 (3), 663–711.
- Papanastasopoulos, G. (2015). “Accruals, Growth, Accounting Distortions and Stock Returns: The Case of FRS3 in the UK”. *North American Journal of Economics and Finance*, 33(8), 39–54.
- Siew, R. Y. J. (2016). “Evaluating and Enhancing the Impact of Sustainability Reporting Tools (SRTs)”. PhD thesis, School of Civil and Environmental Engineering, UNSW, Sydney. Accessed October 13, 2016. <http://oatd.org/oatd>.
- Sohn, B.C. (2016). “The effect of accounting comparability on the accrual-based and real earnings management”. *J. Account. Public Policy* <http://dx.doi.org/10.1016/2016.06.003>.
- WeiChen, C., W-Collins, D., Kravet, T., Mergenthaler, R. (2020). “Financial statement comparability and the efficiency of acquisition decisions”. Working Paper, University of Illinois at Urbana-Champaign.
- ZHang joseph, H. (2018). ” Accounting Comparability, Audit Effort, and Audit Outcomes” Accepted Article”; doi: 10.1111/1911-3846.12381.
- Zhu, B, Niu, F. (2016). “Investor sentiment, accounting information and stock price: Evidence from China”. *Pacific-Basin Finance Journal*, 38 (3), 125-134.